

στουκάρω

στουκάρω, ρ. [<ιταλ. stoccare]. **1.** επιτίθεμαι ορμητικά εναντίον κάποιου ή κάποιων: «μόλις στουκάρισε ο φίλος μου, το 'βαλαν όλοι στα πόδια». Αναφορά στο γερμανικό πολεμικό αεροπλάνο του Β΄ παγκοσμίου πολέμου, που ήταν ιδιαίτερα επιθετικό. **2.** τρακάρω κάπου με δύναμη: «έτσι όπως τρέχεις σαν τρελός με τη μοτοσικλέτα σου, θα στουκάρεις καμιά μέρα σε καμιά κολόνα και θα σε μαζεύουν με το στυπόχαρτο!».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας